

ความพิดสุนพระราชเด็กและพระราชผู้เยาว์ตามประมวลกฎหมายอาญา

นายสมหวัง วิริยะผล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิต
ภาควิชานิติศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2536

ISBN 974-582-887-4

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

019018 ๑๑๗๑๘๐๙๑๐

OFFENCE OF TAKING A CHILD AND TAKING A MINOR UNDER THE PENAL CODE

MR. SOMWANG VIRIYAPHOL

A Thesis Submitted in Partial Fulfilment of the Requirements
for the Degree of Master of Laws
Department of Law
Graduate School
Chulalongkorn University
1993

ISBN 974-582-887-4

หัวข้อวิทยานิพนธ์

โดย

ภาควิชา

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ความพิเศษน้ำทึบและพรากผู้เยาว์ตามประมวลกฎหมายอาญา

นายสมหวัง วิริยะพล

นิติศาสตร์

รองศาสตราจารย์มัธยา จิตติรัตน์

ดร.จรินติ หวานนท์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นบบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาด้านบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.ถาวร วัชราภิญ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาญวิทย์ ยอดมณี)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์มัธยา จิตติรัตน์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ดร.จรินติ หวานนท์)

..... กรรมการ
(อาจารย์กุลพล พลวัน)

..... กรรมการ
(อาจารย์ตระกูล วินิจฉัยภาค)

พิมพ์ด้นฉบับบทด้วยอักษรไทยนิพนธ์ภายในการอบรมสีเขียวนี้เพียงแผ่นเดียว

สมหวัง วิริยะพล : ความผิดฐานพรากเด็กและพรากผู้เยาว์ ตามประมวลกฎหมายอาญา (OFFENSE OF TAKING A CHILD AND TAKING A MINOR UNDER PENAL CODE) อ.ที่ปรึกษา : รศ.ม.พิยา จิตติรัตน์, 110 หน้า. ISBN 974-582-887-4

ความหมายของคำว่า "พราก" ตามอัยนัญญาในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 317, มาตรา 318 และมาตรา 319 นั้น มิได้มีการให้คำนิยามไว้แจ้งชัด ก่อให้เกิดบัญหาในการตีความ ว่าลักษณะของการกระทำพิດอย่างใด จึงจะถือได้ว่าเป็นความผิดฐานพรากเด็ก หรือพรากผู้เยาว์ ตามประมวลกฎหมายอาษามาตราดังกล่าว จึงสมควรวิเคราะห์ให้ทราบถึงความหมายของถ้อยคำ ดังกล่าว และเจตนาของกฎหมายมาตราดังกล่าวด้วย

ความผิดฐานพรากเด็กหรือพรากผู้เยาว์นี้ เกิดขึ้นจากแนวความคิดในการคุ้มครองสิทธิเด็กและผู้เยาว์ซึ่งมีมาแต่โบราณ โดยจะเห็นได้จากประวัติศาสตร์กฎหมายสากลและประวัติศาสตร์กฎหมายไทย ทั้งนี้ เพราะถือว่าเด็กหรือผู้เยาว์ เป็นผู้อ่อนด้อยทางวุฒิภาวะในด้านต่าง ๆ จึงควรได้รับการคุ้มครองโดยบนบัญญัติแห่งกฎหมาย

ความผิดฐานพรากเด็ก และพรากผู้เยาว์ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 317, มาตรา 318 และมาตรา 319 ได้นยูตถึงลักษณะของการกระทำความผิดฐานพรากเด็กหรือพรากผู้เยาว์ ไว้ว่าจะต้องประกอบด้วยการพรากเด็ก หรือผู้เยาว์ ไปจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล และต้องเป็นกรณี "ปราศจากเหตุสมควร" ด้วย

ในกฎหมายต่างประเทศซึ่งบัญญัติเกี่ยวกับความผิดลักษณะเดียวกันนี้ ต่างก็มีเจตนารวมกันในการให้ความคุ้มครองสิทธิแก่เด็ก หรือผู้เยาว์โดยตรง โดยกำหนดถ้อยคำในความผิดดังกล่าวว่า "Abduction" หมายความถึง การกระทำการอันมีลักษณะ "Taking away" แปลได้ว่า "เป็นการพาเด็ก หรือพาผู้เยาว์ไปจากผู้ปกครองของเขานานกว่าหนึ่น" เป็นความผิดทันทีโดยไม่คำนึงถึงอำนาจบุคคลของแต่อย่างใด หากให้การคุ้มครองสิทธิเด็กหรือผู้เยาว์มีประสิทธิภาพ และได้ผลสมบูรณ์อย่างกว้างขวาง

ผู้เขียนวิทยานิพนธ์เห็นว่า ความกิจกรรมหนดความหมายของถ้อยคำในกฎหมายในความผิดลักษณะดังกล่าวให้ถูกต้องชัดเจน เพื่อให้การคุ้มครองสิทธิเด็ก และผู้เยาว์เป็นไปโดยถูกต้องและได้ผลสมบูรณ์ นอกจากควรหาแนวทางในการคุ้มครองสิทธิเด็กและผู้เยาว์ในกรณีการดำเนินคดีกับผู้ใช้อำนาจปกครอง ซึ่งเป็นผู้กระทำความผิดเสี่ยง และในกรณีการกำหนดหน้าที่ให้กับบุคคลพัฒนาเด็กพัฒนา ทำการคุ้มครองเด็กและผู้เยาว์ได้อย่างกว้างขวาง และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ภาควิชา นิติศาสตร์

สาขาวิชา กฎหมายอาญาและกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ปีการศึกษา 2535

ลายมือชื่อนิลิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

: MAJOR CRIMINAL LAW AND CRIMINAL JUSTICE
KEY WORD: TAKING A CHILD/ TAKING A MINOR/ PENAL CODE

SOMWANG VIRIYAPHOL : OFFENSE OF TAKING A CHILD AND TAKING A MINOR
UNDER PENAL CODE. THESIS ADVISOR : ASSO. PROF. MATTAYA JITTIRATH
110 PP. ISBN 974-582-887-4

Meaning of "Abduction" according to Penal Code Article 317, Article 318, and Article 319 does not give a clear definition which result in problematic definition of how the offense is done to fall in the offense of taking a child or taking a minor under penal code. Therefore the meaning and aim of penal code should be clearly researched and defined.

The offense of taking a child or taking a minor created since the ancient time the concept to protect right of a child and a minor as can be seen in history of international law and history of Thai law because a child or a minor is not as knowledgeable in all aspects. Therefore they should be protected by the law.

The offense in taking a child and taking a minor according to Penal Code Article 317, Article 318, and Article 319 stated that it is the offense of taking a child or taking a minor from the parents, guardians, or those with right to look after and must also be without reasonable mean.

In the other countries' penal code relating to this same offense. It has the mean to give the protection ^{of} right to the child or the minor directly by stating that the offense of "Abduction" mean "Taking away" a child or a minor from their parents is an offense without considering other authority which give an effective mean to protect the right of the child or the minor.

The writer of this thesis believes that there should be a clear definition of this penal code in such an offenses to give full protection of right to the child and the minor. Beside, there should be a mean to protect the right of the child and the minor in case the case is against the authority who is an offender himself and in case where it should be the duty of the person found the loss child to widely protect the child and the minor in an effective way.

ภาควิชา.....นิติศาสตร์.....ลายมือชื่อนิสิต.....
สาขาวิชา.....กฎหมายอาญาและกระบวนการยุติธรรมมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.....
ปีการศึกษา 2536.....ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สาเร็จได้ด้วยความแนะนำอัมมีค่าย์ช่องท่าน รองศาสตราจารย์มั่วพยา
จิตติรัตน์ และท่านอาจารย์ ดร. จรินติ หวานน์ ท่านทั้งสองนักจากจะได้รับเป็นอาจารย์
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว ท่านยังเป็นกำลังใจให้หากเพียรเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สาเร็จ โดยให้
คำแนะนำเกี่ยวกับเนื้อหาของวิทยานิพนธ์ ตลอดจนบรรดาเอกสาร หนังสือ ต่างๆ รวมทั้ง
ตารางต่างประเทศ เพื่อใช้ประกอบในการเขียนวิทยานิพนธ์ นอกจากนี้ยังได้สละเวลาตรวจสอบ
วิทยานิพนธ์ เพื่อให้ทราบข้อมูลพร่องต่างๆ ด้วย

ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาญวิทย์ ยอดมี ท่านอาจารย์กุลพล พลวัน และท่านอาจารย์
ดร. กิตติพงษ์ กิติยารักษ์ นอกจากจะได้รับเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว ยังได้รับตรวจ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์ ตลอดจนให้คำแนะนำที่ข้อมูลพร่องเพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีเนื้อหาสาระ
สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ท่านรองศาสตราจารย์ประฐาน วัฒนาภิษฐ์ ได้รับให้ข้อมูล รายละเอียด ตลอดจน
ตารางภูมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับความพิเศษที่ได้กระทาต่อเด็กและผู้เยาว์ เพื่อใช้ในการ
เขียนวิทยานิพนธ์

ท่านอาจารย์วัชรินทร์ ปัจเจกवิญญาณสกุล ให้ภาพนายหัวหน้าศอลังหัดหนอนคาย ได้รับ^{ดุ}
ให้ความรู้เกี่ยวกับแนวทางการคุ้มครองสิทธิเด็กและผู้เยาว์ในประเทศไทย

ท่านอาจารย์สรรพสิทธิ์ คุณพ์ระหนัค ห้องน้ำและการฝ่ายสิทธิเด็ก มلنิชเด็ก ได้สละ
เวลาสนทนากับความรู้เกี่ยวกับปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น อันส่งผลกระทบต่อเด็กและผู้เยาว์ รวมทั้ง
ข้อมูลทางกฎหมายที่มีอยู่ในประเทศไทย ในการให้ความคุ้มครองแก่เด็กและผู้เยาว์ ตลอดจนได้แนะนำ
บทความที่เกี่ยวข้องกับปัญหาดังกล่าวให้นำมาศึกษาโดยละเอียด

เจ้าหน้าที่ห้องสมุดคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับให้ความอนุเคราะห์
อย่างดีเยี่ยมในการช่วยค้นหาสารพ์เอกสาร ตาราง บทความต่างๆ กฎหมายต่างประเทศ เพื่อใช้ในการ
เขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ อีกทั้งเจ้าหน้าที่ห้องสมุด กระทรวงยุติธรรม ก็ได้ให้ความกรุณาใน
ลักษณะเช่นเดียวกันนี้

พนักงานส่วนงานกลาง สำนักกฎหมาย ธนาคารกสิกรไทย สำนักงานใหญ่ ได้รับให้
ความช่วยเหลือในการพิมพ์ ตรวจทาน แก้ไขคัด รวมทั้งการเรียบเรียง จัดรูปเล่มให้เป็นไป
ตามที่กำหนดไว้ในคู่มือการพิมพ์วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ทุกท่านที่ได้กล่าวนามมาจ้างตั้น ตลอดจนขอ
ขอบคุณเจ้าน้ำที่และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ได้ให้ความช่วยเหลือ จนวิทยานิพนธ์สำเร็จเป็นรูปเล่ม มา
ณ ทันด่วน

ท้ายนี้ ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณคุณแม่ พี่ ๆ และน้อง ๆ ของข้าพเจ้าที่ได้กรุณาเป็น
กำลังใจให้แก่ข้าพเจ้าเสมอมา จนได้มีโอกาสสำเร็จการศึกษาระดับนี้

สมหวัง วิริยะผล

บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
กิจกรรมประการ	๑
บทที่ ๑ บทนำ	๑
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
1.2 สมมติฐานของวิทยานินธ์	๕
1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	๕
1.4 ขอบเขตของการศึกษาและวิธีดำเนินการวิจัย	๕
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๖
บทที่ ๒ ประวัติความเป็นมาและวัฒนาการของกฎหมายในการคุ้มครองเด็กและผู้เยาว์	๗
ก. ประวัติศาสตร์กฎหมายสากล	๗
ข. ประวัติศาสตร์กฎหมายไทย	๑๔
2.1 แนวความคิดในการคุ้มครองเด็กและผู้เยาว์ ในความพิดฐาน พรากเด็กและพรากผู้เยาว์ในประเทศไทย	๑๘
2.2 แนวความคิดในการคุ้มครองเด็กและผู้เยาว์ตามหลักกฎหมาย ที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน	๒๔
2.3 เจตนาณ์ของกฎหมายในความพิดฐานพรากเด็กและพรากผู้เยาว์	๓๐
2.4 สิทธิของเด็กที่จะได้รับความคุ้มครอง	๔๕
บทที่ ๓ หลักกฎหมายและการใช้กฎหมายว่าด้วยความพิดฐานพรากเด็ก และพรากผู้เยาว์ในประเทศไทย	๕๐
3.1 ความหมายของคำว่า "โดยปราศจากเหตุสมควร"	๕๒
3.2 ความหมายของคำว่า "พราก"	๕๘
3.3 ความหมายของคำว่า "บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล"	๖๔
3.4 ความหมายของคำว่า "เพื่อหากไร" หรือ "เพื่อการอนามัย"	๖๘
3.5 ความหมายของคำว่า "โดยผู้เยาว์ไม่เต็มใจไปด้วย" หรือ "โดยผู้เยาว์เต็มใจไปด้วย"	๗๐
3.6 บัญหาความขัดแย้งของการบังคับใช้กฎหมายในความพิดฐาน พรากเด็กและพรากผู้เยาว์กับกฎหมายอื่น	๗๗
3.7 บัญหาความขัดแย้งของการบังคับใช้กฎหมายในความพิดฐาน พรากเด็กและพรากผู้เยาว์กับศีลธรรมจรรยา	๘๒
บทที่ ๔ ลักษณะความพิดฐานพรากเด็กและพรากผู้เยาว์ตามกฎหมายต่างประเทศ	๘๖

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

4.1 ความพิดฐานพรากรебีกและพรากรห์เยาว์ตามกฎหมาย ของประเทศไทย 86
4.2 ความพิดฐานพรากรебีกและพรากรห์เยาว์ตามกฎหมาย ของประเทศไทย 92
4.3 ความพิดฐานพรากรебีกและพรากรห์เยาว์ตามกฎหมาย ของประเทศไทย 96
4.4 ความพิดฐานพรากรебีกและพรากรห์เยาว์ตามกฎหมาย ของประเทศไทย 102
4.5 บทสรุปจากการเปรียบเทียบความพิดฐานพรากรебีกและพรากรห์เยาว์ ตามกฎหมายไทย และกฎหมายต่างประเทศ 105
บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ 107
บรรณานุกรม 111
ภาคผนวก 114
ประวัติผู้เขียน 213